

З історії Добрянської школи

Перша школа в Добрянах, в якій навчав приватний дяк-учитель Фіцевич, була побудована в 1858р. У школі, яка виглядала як звичайна сільська хата, дяк вчив виключно азбуки церковних книг і трохи математики. Ця школа згоріла від перегріву печі в 1871 році.

Друга школа була побудована в 1873 р. Школа мала одну кімнату на 60 дітей і помешкання для вчителя, вже державного. Першим вчителем у цій школі був Павло Моспаник.

Зі спогадів жительки села Добряни Парути Олександри Дмитрівни (1910-1997): «Моспаник був дуже строгим учителем. Не раз він бив бідних дітей дерев'яною палицею. Одного разу він дуже побив хлопчика, який був сиротою, і ріс біля мами. Мама, як побачила сина у сльозах, то прийшла до вчителя з обуренням і запитала навіщо він так побив її сина. Але Моспаник не відчував за собою ніякої вини, ще й накричав на бідну жінку. Вдова не розгубилася, набравшись сміливості, вона вхопила вчителя за бороду та й відірвала йому шмат волосся».

Навчання у початкових класах тривало по два роки. Ця школа була покрита соломою. В 1903 році вона згоріла від блискавки.

В 1906р. починається будівництво нової мурованої цегляної школи (основа теперішньої). Будівництво її коштувало 12000 крон. Підприємцем будови був інженер Шегр зі Стрия, а керівником робіт – Зубрицький Михайло. Управителем нової школи на цей час був Антін Вайс.

Після шестирічного навчання діти в зимовий час приходили до школи 2-3 рази на тиждень, де здобували свої знання з садівництва, городництва, тваринництва, ведення касових книг.

Нова мурована школа мала два класи і помешкання для вчителів. Школа, як тоді називали, була партерова (одноповерхова) вартістю 6000 ринських, або 12 000 крон.

У 1924 році шкільні приміщення були розширені. У 1937 році урядом та повітовою Радою Стрийщини одержано дозвіл і виконано надбудову школи.

1 жовтня 1931 року директором школи призначено Антона Мандзяка, який вчителював 38 років, був нагороджений орденом Леніна.

У 1982 році до існуючої цегляної школи добудовано декілька класів і спортивний зал.

Сьогодення школи

У 2011 – 2012 н.р. у школі навчалося 89 учнів. З них: у 1-4 класах – 44 учні, 5-9 класах – 45 учнів. При школі працює дитячий садочок «Сонечко».

Педагогічний колектив налічує 20 вчителів. За результатами атестації у 2011 – 2012 н.р. звання «старший вчитель» мають 4 вчителі, із них один нагороджений відзнакою «відмінник освіти», 5 учителям присвоєно кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії», 2 учителі – спеціалісти I категорії, спеціалістами II категорії є 3 учителі, у школі працюють 6 учителів із кваліфікаційною категорією «спеціаліст».

У 2011-2012 н.р. у школі працювало 8 гуртків, які об'єднували учнів за інтересами: літературний, драматичний, «Народні промисли», «Народні ремесла», екологічний, хорový, спортивний, правознавчий.

Учні займають призові місця у районних конкурсах та фестивалях.

Гордість школи

Гордістю школи і села є їхні вихованці, які працювали й продовжують працювати в різних галузях науки й культури, - це:

 кандидат медичних наук Іван Михайлович Солонинка (1928-1993), який працював доцентом Львівського медичного університету;

 кандидат ветеринарних наук Зеновій Іванович Янів (1937-1992), який працював доцентом Львівської академії ветеринарної медицини ім. С.З. Гжицького;

 кандидат технічних наук Ігор Петрович Старик (1939-1997), випускника Московського вищого технічного училища ім. Баумана, який працював в м. Москві в одному з науково-дослідних інститутів в галузі космічної техніки;

 член спілки художників України, доцент, професор Львівської академії мистецтв Ігор Ярославович Боднар (1941р.н.);

 кандидат економічних наук Микола Михайлович Маланчук (1933 р.н.), який працював доцентом кафедри «Економіка» Львівської академії ветеринарної медицини ім. С.З. Гжицького;

 кандидат технічних наук Ігор Андрійович Вікович (1946 р.н.), який працює доцентом кафедри «Нарисна геометрія» Державного університету «Львівська політехніка».

Багато випускників Добрянської школи стали педагогами і лікарями, інженерами і просто добрими фахівцями, а найголовніше – хорошими людьми, якими гордиться с. Добряни і Стрийщина.